

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Sopar amb el President

En el sopar del Ronçana el 2 de juny al restaurant Can Farell varem tenir l'oportunitat de poder escoltar un altre cop el president Pujol, convidat d'excepció amb motiu del trentè aniversari de la Mancomunitat de la Vall del Tenes. A punt de complir 81 anys, el president conserva íntegrament una envejosa i clara visió de l'actualitat política, manté la facilitat expositiva habitual i parla, com sempre, amb amenitat i sense embuts. Sobre tot ara, que en no tenir responsabilitats polítiques de primera línia pot parlar amb més franquesa i llibertat, sense estar condicionat per allò que s'anomena ser políticament correcte. Ara es pot permetre algunes "boutades" que quan presidia la Generalitat no podia dir.

Després d'unes intel·ligents intervencions del Jaume Dantí i del Jaume Valls, primer cap d'Estudis de

l'Institut i primer president de la Mancomunitat respectivament, el president va parlar de tot una mica: de la situació política a Europa amb breus referències als Estats Units, d'Espanya i els seus polítics de la transició i naturalment va parlar de Catalunya, de la integració dels nouvinguts, del pacte fiscal, de com ell, que mai havia estat independentista, va votar a favor de la independència en la consulta popular i no troba ara arguments per rebatre aquest sentiment creixent... Es va mostrar molt preocupat i pendent de com evolucionarà tot plegat. Va parlar de la nefasta experiència dels dos governs tripartits a Catalunya, i al llarg de la seva intervenció va mostrar la convicció i fermesa del que sap el que es diu. Potser no tots els presents hi estaven d'acord doncs varem poder veure algunes cares, certament molt poques, de contrarietat, però en general es respirava entre el centenar llarg d'assistents una complicitat amiga amb el president.

En definitiva considerem un encert que els organitzadors del sopar pensessin en tan il·lustre convidat per

recordar les tres dècades de la Mancomunitat. Va ser un honor rebre'l un cop més al nostre poble i un goig sentir-lo. Ens va semblar estrany, però, que a la taula del president no hi hagués un lloc per cada un dels ponents ni per l'alcalde de Santa Eulàlia, que com a primera autoritat municipal li havia de fer els honors encara que es tractés d'un acte privat. Així ho estableix el protocol que envolta el president. No ens podem imaginar per exemple que en un acte similar a Granollers, o a Barcelona, l'alcalde no compartís taula amb el president... Tampoc cap membre dels organitzadors va tenir la delicadesa d'acompanyar-lo fins l'aparcament quan se'n va anar. Això no només ho diu el protocol, sinó la més elemental de les normes d'educació envers aquella personalitat que ha tingut a bé desplaçar-se a Santa Eulàlia per donar brillantor a un acte. Per sort l'alcalde va fer costat al president al llarg de tot el trajecte fins a peu de cotxe, i allà el va acomiadar com toca, agraint la seva visita en nom del poble i també en nom de la Revista Ronçana. Faltaria més!

NOTA DEL CONSELL DE REDACCIÓ DE RONÇANA

Davant el descontentament que alguns aspectes del desenvolupament del Sopar de Ronçana van provocar en el grup de Convergència i Unió, el Consell de Redacció de la revista vol fer les següents puntualitzacions:

- El Sopar de Ronçana no és ni pretén ser un acte institucional. És el Consell de Redacció qui tria el tema a tractar i escull les persones que hi intervenen sempre i quan tinguin la disponibilitat per fer-ho. Per tant l'acte transcorre segons el què prèviament s'ha acordat.

- L'edició d'enguany volia donar rellevància a la constitució de la Mancomunitat de la Vall del Tenes i commemorar el seu trentè aniversari. No es pretenia fer un acte polític com al final va resultar.
- En ser la revista d'àmbit de la Vall del Tenes en un primer moment s'havia pensat en què representants de cada poble compartissin taula amb el president Pujol, però es va desestimar per la pròpia capacitat de la taula.
- Ignorem el què marca el protocol en situacions com aquesta. En tot cas, si en un acte d'aquest tipus la

Generalitat té establert un protocol creiem que el seu cap ens ho hauria d'haver comunicat.

- Admetem, però, que potser no vàrem estar prou al cas al moment d'acomiadar el president Pujol. Al final de l'acte una munió de gent va voler anar a saludar-lo i fer-se amb ell algunes fotos, cosa que li va donar una total informalitat. D'altra banda alguns membres del Consell de Redacció estaven enfeïnats "recollint".

I per acabar dir que ens dol i que no ens mereixem que per tot plegat se'ns titlli de maleducats.

Llegiu ronçana